

III. Acte diverse.

1. De la mai multe persoane.

La n° 2. Orăș starostele e tatăl lui Văscan Orăș, din vremea Movileștilor. V. Hurmuzaki, XI, p. LXXXV și nota 4.

La n° 3. Cozia se dovedește de aici a fi un nume comun. Așa s'aũ numit întâiũ și Cuzești. V. și vol. V, p. 8 și nota 1.

La n° 5. Maria Movilă fu soția lui Ștefan Potocki. V. Papiu, *Tesaur*, II, p. 140. — În Arch. Statului din București, actele mănăstirii Coșula, pachet 12 (Schitul-Mare din Galiția, lângă Stanislav) se află copia unei «Fassio substantiae» din 9 Ianuar st. v. 1783, din care extragem rîndurile următoare:

Monasterium Skit Magnum nuncupatum, graeci ritus non uniti, subsistit per se in loco remotiore: in montibus carpaticis situm possidet...

1. Fundationem primam ab Illust. Magnif. d. Maria Mohilanka, coniuge Stephani Potoski, factam; cuius instrumentum combustione monasterij a Turcis illata perditum est.

[Expensae:]

Pro cultura vinearum in Turcica Moldavia et adductione vini... 200 [fl. imp.].

Pro advectione omnium alimentorum ex Bucovina et Turcica Moldavia, cum hic nihil victuale in Galicia preter olera adsit... 3.250.

Hinc appareus decessus.

Supplet proventus ex bonis in Bucovina et Turcica Moldavia existentibus, et quidem in Bucovina.

1. A principe Moldaviae Basilio ad monasterii conservationem, occasione incorporationis monasterij suczaviensis in Bukovina huic claustro Skitensi in Galicia, anno 1648, fundatus est pagus Mamajeszti in districtu czernovicensi, pro memento perpetuum dicendo, hinc... 1.250...

4 Anno 1659, a principe Moldaviae Georgio Gika assignatae sunt ad fundationem huius monasterij decimae frumenti ad proventus civitatis Czernovicz, et assequentibus principibus confirmatae, ex quibus... 100.

La n° 6. Pentru Rugină și fiul său Pavel Jicnicerul, v. vol. V, p. 621 și vol. VII, p. 104 și urm. — Turcul e Turculeț, tatăl lui Costășco, cunoscutul viteaz (v. vol. V, pp. 584-5). Cf. și n° 10. Văduva lui, în n° 15.

La n° 16. În privința Bălșeștilor din sec. al XVIII^{lea} pot servi următoarele două regeste, după originale aflătoare în Bibl. Ac. Rom. (hirtiile Micleștilor):

1. «Socotială de împărțială de moșii o avem de pe părinții noștri, de pe Bălșăștii, precum s'au împărțit pe trei părți, să ș[ă] știe; let 7226 [1718], Apr. 17.» Partea lui Andrei Balș: parte din Merești, Albești. «Parte lui Ion Balș Vornicul și a fratelui dumisale, lui Pavăl, care s'au dat iar fratelui dumnealui, dumnealui Vornicului, la moarte sa»: parte din Ruși, Albești, heleșteu la Dumăști, Cortăști. Partea Aniței Bălșoșiei. Marturi: Adam biv Vel Sulger, Toader Bașotă biv Vel Șatrar. — Ei toți sînt fii lui Ioan Balș, și fata a fost soția lui Constantin, fiul lui Constantin-Vodă Brincoveanu.

2. 20 Maiu 7264 [1756]. Mărturie dată lui Glegore Balșe biv Vel Armaș și lui Iordache Balșe treti Vistier. Se vorbește de «răposata Catrina Ursăchioia, mătusea dumilorsale». Pomenit «dumnealui Lupul Balșe biv Vel Ban».

V. și n° 32.

La n° 19. Vasile Gane a fost un om de casă al Callimachilor. V. *Doc. Callimachi*, tabla.

La n° 20. Păharnicul Ienacachi e Milo.

La n° 38. Filaret de Apamea e fratele lui Alexandru Bel-diman. V. mai sus, p. 550.

2. Documente comunicate de d. Ermil Pangrați.

La n° 3. Avem aici pe începătorul neamului Golie, Hanco. Fiul său e Lazăr pîrcălabul. El are pe Ștefan (n° 5), pe Ieremia și pe Ioan (n° 6). Alți copii decît cei doi de la n° 6 ai lui Ioan sînt pomeniți în actul din *Uricariul*, X, pp. 139-43 (cf. Hurmuzaki, XI, pp. XXVI-VII). De aici se vede că Marele-Logofăt Dumitru din 1606, soțul Cărstănei, era *ginterele* lui Lazăr.

La n° 7. Pentru Vel Vătavî, v. p. 533. Băseanul e Uricariul.

La n° 10. Pentru Toderașco Jora, v. mai sus, p. 538.

La n° 12. Decî Hrumut, numele unui pretendent din sec. al XV^{lea} (v. *Chilia și Cetatea-Albă*, tabla), face parte din nomenclatura comună românească.

La n° 19. Nagaragii sînt un fel de musicanți din *mehterhaneà*. V. Șăineanu, *Influența orientală*, III, p. 88.

La n° 20. Alexandru poate fi Ramandî. V. aici p. 149, n° 34, și vol. V, p. 46, n° 215.

La n° 21. Buhăieștii jucară un rol în secolul al XVIII-lea. V. tabla *Doc. Callimachi* și aici, mai sus, p. 545. V. și n° 29. La n° 37 apare Ionașco, fiul lui Vasile.

La n° 22. Și de aici se vede că Sturdza e la origine nume de botez. V. mai sus p. 533 și mai departe, n° 32.

La n° 25. Axintie biv Vătav poate fi Uricariul.

La n° 33. Safta e a doua soție a lui Iordachi Ruset. Pentru cea d'întăiu, v. vol. V, p. 589. Nicî un Buhuș nu se află ca Logofăt-Mare pe acest timp.

La n° 34. Pentru Costin Neaniul, v. mai sus, p. 554.

La n° 36. E vorba de Ieremia Băseanul.

La n° 39. Pentru Joreștî, v. mai sus, pp. 537-9.

La n° 40. Logofătul Miron e Costin, cronicarul.

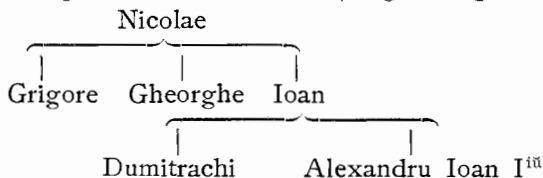
La n° 14. Iorga Postelnicul e vărul lui Vasile Lupu. V. vol. III, p. 32; IV, pp. 339-40.

La n° 15. Mai sus am văzut un *Bejan* Gheuca. Între hîr-tiile Micleştilor, la Academia Romîna, se află un act, din 24 Decembre, — al lui «Bejan Buznea», din Ținutul Vaslui.

La n° 47. Andrei pare a fi trîmbițașul *leșesc*, ce a mai fost pomenit.

La n° 48. Spatarul Cuza e Dumitrașcu, tatăl lui Miron, Toader și Velicico (pentru care v. și p. 239, n° 242). V. vol. V, p. 93, n° 78; p. 106, n° 125; p. 539, n° 8-9. Din n° 51, se vede, că el luase pe o fată a lui Toderășcu Jora, soră cu Irimia (vol. V, p. 540, n° 11). Fiul cel mai mare al lui Dumitrașcu, Miron Cuza, luă pe fata lui Ioan Costin, fiu al lui Miron cronicarul (v. n° 53; cf. n° 40 și *Ist. lit. rom.*, I, p. 64). Din n° 53 ar rezulta că și Ilie Catargiu luă parte (ca alt ginere? Dar v. vol. V, p. 96, n° 87; p. 99, n° 97) la împărțirea moșiilor lui Ioniță Costin (v. vol. V, p. 587). Nicolae Costin, alt participant, e fiul lui Ioniță (*Ist. lit. rom.*, I, c.). O rudă li era și Anița Sturdza, mătușa lui Miron. Ioniță fiul lui Miron (v. și mai sus, p. 59), apare la 1742 ca simplu Postelnic (v. și p. 246, n° 318). La 1752 e biv Vel Pitar (n° 64); tot așa la 1757-8 (vol. V, p. 540, n° 13-4). În 1760 el era biv Vel Stolnic (vol. V, p. 541, n° 15-6; *Doc. Callimachi*, I, p. 432, n° 39). El ținea pe fata unui Jitnicer Toader (*Doc. Callimachi*, I, c.). Nu știm în ce chip Domnița Anița, fata lui Antioh-Vodă Cantemir și soția lui Toader Paladi, era vara Ilincăi, soția lui Miron (v. n° 67, 110, cf. vol. V, p. 108, n° 137 și *ibid.*, p. 623). În 1761 Ioniță e judecător la Vaslui (n° 70). În 1763 e ispravnic tot acolo (*Doc. Callimachi*, I, p. 458, n° 102). Până la războiul el nu se urcă mai sus decît vechia sa Stolnicie. Divanul de pe vremea ocupației rusești îl face Păharnic (n° 85), apoi Spătar (n° 87). Uciderea lui din porunca lui Constantin Moruzi se face la 18/29 August 1778. La ea contribui amintirea serviciilor ce adusesese Rușilor și uneltirile contra celor ce conduceau pe Domn, Vasile Razu, Ioniță Logofătul Cantacuzino (Deleanu) și Vistiernicul

Iordachi Balș: între complicii osîndiților se pomeneste și Spătarul Ioan Canta, cronicarul. Cf. Xenopol, *Cuza-Vodă*, p. 17 și *Ist. lit. rom.*, II, pp. 84-5. Ioniță Cuza avea drept cumnat pe un Lupu Crupenschi (p. 263, n° 431). — Fiul cel mai mare al lui Ioniță e Arghir sau Arghirachi, pe care-l găsim făcînd o cumpăratură la 1779 încă (n° 94). La 1783, el era biv Vel Pitar (n° 100), peste doi ani biv Vel Stolnic (n° 101). La 1789 e Sărdar (n° 106). La 1794 ajunsese Căminar (n° 113). De la 1798 îl vedem Ban (n° 119). El fusese și ispravnic de Vaslui (n° 122). Ținea pe o Ilinca (n° 131). La 1816, e Spătar (n° 145), apoi Postelnic. Fiul său (Arghirie trăia încă la 1824) e Iordachi Comis, apoi Agă (pp. 178-9). — Cuzeștii vasluieni sînt coborîtorii lui Arghirie. — În 1789 se pomenesc «frații mai mici» ai lui Arghirie (n° 105; cf. n° 99). Ei pot fi Ioan și Nicolae (cf. n° 112 și Xenopol, *Cuza-Vodă*, p. 18). D. Xenopol dă apoi următoarea derivație genealogică:

La n° 50. Pentru Ștefan Hermeziu și soția lui, v. mai sus, p. 556. Pandele fiul lui Frangule Săuariul (și Mare-Vameș) e pomenit în această calitate de creditor al Costineștilor, și în vol. V, pp. 132-3, n^{le} 64-5.

La n° 67. V. nota la n° 50.

La n° 68. Evloghie e vestitul dascăl, caligraf și traducător. V. și n° 83 și mai sus, p. 12 și urm. Fiul lui, Constantin, e pomenit la n° 84.

La n° 113. Gherasim Cantacuzino e Spătarul, călugărit, Iordachi Deleanu. V. vol. VII, p. 83, nota I și actele la care se raportă.